

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 12 czerwca 2019 r.

w sprawie polityki kadrowej w Inspekcji Weterynaryjnej

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wyraża głębokie zaniepokojenie zawartymi w piśmie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 stycznia 2019 r. informacjami, o tym że „z uwagi na konieczność zapewnienia ciągłości nadzoru weterynaryjnego w warunkach wystąpienia afrykańskiego pomoru świń, którego zwalczanie stanowi istotne obciążenie dla kadr terenowych organów Inspekcji Weterynaryjnej, część zadań, gdy jest to niezbędne, powierza się także pracownikom posiadającym wykształcenie w zakresie dziedzin pokrewnych, odpowiednią wiedzę oraz przeszkolenie w zakresie wykonywanych czynności.”

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna pragnie po raz kolejny podkreślić, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym w szczególności ustawą z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1479 t.j. z późn. zm.) wykonywanie czynności takich jak badanie stanu zdrowia zwierząt, wydawanie opinii i orzeczeń lekarsko-weterynaryjnych, badanie zwierząt rzeźnych, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego czy sprawowanie czynności związanych z nadzorem weterynaryjnym nad obrotem zwierzętami oraz warunkami sanitarno-weterynaryjnymi miejsc gromadzenia zwierząt i przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego kwalifikuje się jako wykonywanie zawodu lekarza weterynarii. Jasno z tego wynika, że wykonywania tego typu czynności nie można powierzyć komu innemu niż osobom posiadającym prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Nie może być tu mowy o powierzaniu tych czynności osobom, które są w nieokreślony sposób przeszkolone, czy posiadają wykształcenie „w zakresie dziedzin pokrewnych” – z uwagi na specyfikę medycyny weterynaryjnej takowych zresztą tak naprawdę nie ma (należy pamiętać, iż do 1 października 2018 r. nauka weterynaryjna stanowiła osobną dziedzinę nauk medycznych, a obecnie została sztucznie zaliczona do nauk rolniczych obok np. rolnictwa i ogrodnictwa).

Tolerowanie tego typu praktyk zastępowania lekarzy weterynarii pracownikami posiadającym wykształcenie „w zakresie dziedzin pokrewnych” pod znakiem zapytania stawia, na ile zadania Inspekcji Weterynaryjnej wykonywane są w sposób należyty, a także może budzić poważne wątpliwości, czy nadzorowana w ten sposób w Polsce żywność pochodzenia zwierzęcego jest zdrowa i bezpieczna.

Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Marek Mastalerek

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Jacek Łukaszewicz